

إثنا عشر رسالة

[90] فقه مبین شده است از علماء خاصهء بعضی و از فقهاء عامه شافعی و ابو حنیفة میگویند بعد از استجمار احجار ثلثه بطریق مقرر شرعی محل همان بر نجاست باقی میماند و استجمار همین (سبب) صحت نماز و عفو از نجاست محل میشود و محل را طاهر نمیسازد چه عین نجاست اگر چه زایلست اما اثر باقیست مسألة رایحه اعتبار ندارد و زوال آن در طهارت محل شرط نیست مطلقاً بدلیل نص و اجماع در استجمار زوال عین و رطوبت برار معتبر است و بقاء اثر ضرر ندارد و در استنجاء بآب زوال عین و اثر شرطست و بقاء رایحه منافی حصول طهارت نیست مسألة اگر باستعمال ادوات استجمار عین نجاست زایل شود و بعد از زوال عین تأثیر هوا یا حرارت آفتاب سبب زوال رطوبت نجاست و و منشأ حصول جفاف و در محل باشد طهارت حاصل است و لازم نیست که استعمال آلات سبب جفاف شود مسألة تحریم استقبال و استدبار قبله در حال استنجا همچنانکه در حال قضاء حاجت حرام است محل نظر است و جانب حکم بتحریم اقویست بدلیل قول ابی عبد الله الصادق علیه السلام یعقد له کما یعقد للغایط و روایت از مراسیل صدوقست در فقیه و از مسانید شیخ
